

Să-i facem mai fericiți pe părinții noștri spirituali

DAAJI

Mesaj cu ocazia celei de-a 153-a aniversări a nașterii lui

PUJYA SHRI LALAJI MAHARAJ

22, 23 și 24 ianuarie 2026, la Kanha Shanti Vanam

Să-i facem mai fericiți pe părinții noștri spirituali

Dragi prieteni,

În fiecare an, cu ocazia Sărbătorii de *Basant Panchami*, se întâmplă în inima mea ceva ce nu pot explica pe deplin. Florile galbene, căldura blândă care reapare în aer și florile de primăvară, toate acestea vorbesc despre reînnoire. Dar pentru cei dintre noi care mergem pe această cale, ziua are un parfum mai deosebit decât anotimpul însuși, deoarece lumina divină a ales această zi pentru a descinde pe pământ.

În data de 2 februarie 1873, s-a născut o personalitate specială care avea să schimbe pentru totdeauna modul în care oamenii experimentează spiritualitatea. La acea vreme, lumea nu era conștientă de acest lucru. Cum ar fi putut să fie? Marile suflete sosesc în liniște, fără zarvă, deghizându-se în simplitate. Dar natura știa, iar în acea zi natura a făcut o promisiune tăcută.

Mama copilului era o femeie sfântă, a cărei inimă era plină de devotament. Odată, un *avadhoot* a venit la ușa ei căutând mâncare. Acest *Avadhoot* a cerut pește pentru masa sa, dar ea nu avea, pentru

că nu gătea și nu mânca carne. Din fericire, servitoarea vigilentă a casei s-a dus la vecina lor și a adus doi pești, iar când sfântul a terminat de mâncat, a întrebat: „Ce te supără?” Doamna a tăcut, dar servitoarea ei a răspuns: „Nobila mea stăpână are totul, în afară de un copil.”

„Oh!”, a exclamat sfântul, privind dincolo de infinitul cerului albastru. După câteva minute, a zâmbit, a ridicat degetele spre cer și a spus: „Unu... doi... unu... doi...” apoi a plecat, pentru totdeauna.

În anul următor, primul fiu s-a născut la Basant Panchami 1873, era Ram Chandra din Fatehgarh, cunoscut și sub numele de Lalaji.

Ce pot spune despre această personalitate specială ce nu a fost spus deja? Poeții au încercat, scripturile menționează astfel de ființe, iar poetul Tennyson a scris aceste cuvinte care par destinate numai lui:

*Tu pari uman și pari divin,
Cel mai înalt, cel mai sfânt dintre bărbați.*

Într-un interval de doar șapte luni, fiind încă tânăr, a atins un nivel pe care mulți nu au putut realizeze în nenumărate vieți. Lumina divină nu a răsărit în el ca fiind un țel îndepărtat de urmat; această lumină trăia în el în mod natural. El nu a căutat-o; el era această lumină.

Prin Lalaji, o moștenire uitată a fost readusă la viață pentru umanitate: știința sacră a *pranahuti*, cunoscută și sub numele de transmisia de *pranasya prana*, esența însăși a vieții. Această cunoaștere profundă a fost introdusă pentru prima dată cu șaptezeci

și trei de generații înainte de Lordul Ram Chandraji din Ayodhya de către Pujya Shri Rishabh Devji Maharaj, care a descoperit această știință grațioasă, rafinată, a însăși transferului esenței vieții.

Prin transmisia divină, se deschid porțile către tărâmurile superioare ale conștiinței. Astfel căutătorii obțin acces la *Brahmvidya* nu prin retragerea din viață în *sanyas*, ci prin integrare armonioasă: trăind pe deplin în lume, rămânând în același timp uniți interior cu supremul și îndeplinind atât îndatoririle materiale, cele spirituale, cât și cele de familie (*grihastha*). Acest curent viu al transducerii divine transportă rapid un căutător în stări de *samadhi*, adesea într-un timp remarcabil de scurt, prin practica zilnică sinceră.

Cu toate acestea, pe măsură ce istoria umanității s-a derulat, această știință prețioasă a dispărut treptat din conștiința umană iar, în cele din urmă, s-a pierdut. A rămas latentă până când destinul a intervenit, iar Lalaji Maharaj a redescoperit și a reînviat curentul sacru, redând umanității o cale directă și vie spre Absolut. Acesta a fost darul lui Lalaji: nu numai filozofia și învățătura, ci și transmiterea efectivă a esenței spirituale de la inimă la inimă.

Și apoi a venit discipolul.

Prin transmisia divină, se deschid porțile către tărâmurile superioare ale conștiinței. Astfel căutătorii obțin acces la *Brahmvidya* nu prin retragerea din viață în *sanyas*, ci prin integrare armonioasă: trăind pe deplin în lume, rămânând în același timp uniți interior cu supremul și îndeplinind atât îndatoririle materiale, cele spirituale, cât și cele de familie (*grihastha*).

În Shahjahanpur, un tânăr pe nume Ram Chandra (Babuji) a auzit de sfântul din Fatehgarh. Ceva a vibrat în el, chiar și la simpla menționare a lui Lalaji, așa că a călătorit să-l întâlnească. În acea primă întâlnire din 3 iunie 1922, viața lui s-a schimbat pentru totdeauna.

Mai târziu, el a scris: „Când am venit pentru prima dată la Maestrul meu, am experimentat o stare de spirit care nu are egal. Extazul pe care l-am trăit în acel moment al vieții mele era ceva ce nu pot descrie în mod adecvat. Din acea zi, am început să trăiesc o viață nouă. Totul părea schimbat. Lumea părea diferită.”

Astfel a început o poveste de iubire care avea să le depășească pe toate celelalte din istoria spirituală. Nu folosesc aceste cuvinte cu ușurință, deoarece ceea ce s-a desfășurat între Lalaji și discipolul său, Babuji, nu era o devoțiune obișnuită. Era mult mai mult decât respectul pe care un elev îl are pentru un profesor. Era ceva ce făcea până și limbajul să fie neputincios, ceva ce le-a făcut chiar și pe ființele celeste să se oprească uimite.

Babuji a spus odată despre legătura dintre ei: „Eram în osmoză, complet uniți spiritual, inimile noastre fiind una singură. Nimic nu e prea frumos pentru Cel Iubit; o astfel de iubire te ajută să-ți înfrunți limitele, să încerci să faci tot posibilul pentru a-l satisface pe Maestru.”

Nu folosesc aceste cuvinte cu ușurință, deoarece ceea ce s-a desfășurat între Lalaji și discipolul său, nu era o devoțiune obișnuită. Era mult mai mult decât respectul pe care un elev îl are pentru un profesor. Era ceva ce făcea până și limbajul să fie neputincios, ceva ce le-a făcut chiar și pe ființele celeste să se oprească uimite.

Altă dată, el a mărturisit că nu putea exista fără Lalaji nici măcar o secundă. El nu se referea la Lalaji fizic, la cel care plecase din planul fizic cu zeci de ani în urmă, ci la Lalaji care devenise suflul suflului său, *pranasya prana*, viața vieții sale.

Vreau să împărtășesc ceva care mă emoționează până la lacrimi de fiecare dată când citesc.

În textele dictate de Lalaji, există o afirmație despre Babuji care ar trebui să ne lase tăcuți de uimire. Lalaji a observat că și în momentele cele mai sacre ale lui Babuji cu soția sa, el nu și-a părăsit niciodată Maestrul din inimă, nici măcar pentru o singură respirație. Legătura lor a rămas neîntreruptă în toate circumstanțele vieții sale lumești.

Aceasta este *brahmacharya* în sensul său cel mai adevărat: nu absența vieții lumești, ci prezența constantei aducerii aminte pe parcursul acelei vieți. Atenția lui Babuji a rămas fixată asupra ființei supreme chiar și atunci când corpul său era ancorat în lumea aceasta.

Ce iubire poate susține o astfel de amintire? Ce devotament poate menține o astfel de constanță?

Vă voi spune acum ceva extraordinar.

Într-o comunicare înregistrată în *Whispers from the Brighter World* (Șoapte din Tărâmul de Lumină) din 21 martie 1945, există un mesaj care ar trebui inscripționat în aur. Mai întâi, Swami Vivekananda, acel leu printre suflete, a vorbit despre iubirea lui Lalaji pentru Babuji, iar apoi Lord Krishna a vorbit despre iubirea lui Babuji pentru Lalaji.

Swami Vivekananda a spus: „Orice spune Domnul nostru [Lalaji] despre iubirea lui pentru tine este adevărul gol-goluț. El arde de iubire pentru tine. Nu am întâlnit niciodată un astfel de exemplu în toată viața mea.” Apoi a spus: „Oamenii își părăsesc casele pentru Dumnezeu: el și-a părăsit casa pentru tine. Acesta este cel mai înalt sacrificiu pe care îl putem aștepta de la un suflet eliberat”, determinându-l pe Lalaji să-l întrerupă și să-l roage pe Babuji să nu înregistreze conversația în jurnalul său.

Lalaji, maestrul eliberat, își părăsise *Bhandar*, lăcașul său ceresc, de dragul discipolului său, Babuji. Învățătorul a coborât pentru elev, cerul s-a aplecat spre pământ.

Apoi Lord Krishna a vorbit, iar cuvintele sale încă îmi fac mâinile să tremure în timp ce scriu: „Ceea ce a spus Swami Vivekananda este literalmente corect și nu este nimic rău în a scrie deoarece, în ceea ce privește iubirea, ai depășit-o chiar și pe Radha... După iubirea ta, iubirea Radhei este acum pe locul doi.”

Înțelegeți ce înseamnă asta? Iubirea Radhei pentru Krishna a fost celebrată de-a lungul mileniilor ca fiind cel mai înalt exemplu de devotament. Numele Radhei a devenit sinonim cu iubirea divină și totuși Lord Krishna declară că iubirea lui Babuji pentru Lalaji a depășit-o chiar și pe cea a Radhei.

Dar povestea nu se termină aici. Trei zile mai târziu, atinge un punct culminant fără precedent în întreaga creație.

În providențiala zi de 24 martie 1945, Lalaji a aranjat ca Babuji să fie inițiat direct de către însăși Ființa Supremă. Lord Krishna, martor la

acest lucru, a declarat: „Este o zi de bun augur în care Maestrul tău Venerat te-a inițiat direct de către Ființa Supremă. Aceasta este ceea ce se numește inițiere adevărată. Este primul exemplu de acest fel de la începutul creației.”

Swami Vivekananda a adăugat: „Sunt copleșit de bucurie auzind vestea inițierii tale directe de către Ființa Supremă. Este primul exemplu de la începutul lumii.”

Acum, opriți-vă și luați în considerare ceva care îmi umple inima de uimire.

După acest eveniment suprem, Lalaji a făcut o declarație discretă care dezvăluie profunzimea altruismului său. El a spus: „Inițierea directă este în întregime metoda mea. Anterior, nimeni nu a înțeles-o și nici nu a fost pusă în practică”.

Înțelegeți ce înseamnă acest lucru? Lalaji cunoștea metoda pentru că era propria lui descoperire. În timpul vieții sale, el a înțeles ceea ce niciun suflet înaintea lui nu a înțeles vreodată: posibilitatea inițierii directe de către Ființa Supremă. Ar fi putut să o folosească pentru sine, dar nu a făcut-o. A păstrat acest secret suprem în interiorul său, așteptând ca discipolul său iubit să ajungă la starea în care un astfel

După acest eveniment suprem, Lalaji a făcut o declarație discretă care dezvăluie profunzimea altruismului său. El a spus: „Inițierea directă este în întregime metoda mea. Anterior, nimeni nu a înțeles-o și nici nu a fost pusă în practică”.

de dar putea fi primit. Și când Babuji a atins acea condiție înaltă, Lalaji a folosit metoda pentru discipolul său.

Învățătorul l-a pus pe elev pe primul loc, oferindu-i ceea ce el însuși nu primise niciodată. O astfel de iubire depășește logica, poate chiar mai mult decât sacrificiul unui părinte pentru copilul său sau al unui iubit care dă totul pentru persoana iubită. Aici, guru a descoperit darul spiritual suprem și l-a oferit discipolului său, mulțumit să rămână în umbră, mulțumit să-și vadă discipolul urcând la înălțimi pe care el însuși nu le căuta.

Și ce a spus Lalaji despre sine după ce a oferit acest dar suprem? El a citat un cuplet persan: „Regele Mahmood Ghaznavi, care fusese stăpânul a mii de sclavi, a fost cuprins de sărăcie într-o asemenea măsură încât a fost redus la statutul de sclav al unui sclav.” Și apoi Lalaji a adăugat pur și simplu: „Aceasta este starea mea.”

Maestrul Maeștrilor, Personalitatea Specială care a recuperat ceea ce era pierdut, cel prin care *pranahuti* curge spre întreaga umanitate, s-a descris pe sine ca „sclavul unui sclav” pentru că i-a dat discipolului său ceva mai mare decât el însuși.

Aici suntem martorii iubirii sublime a unui guru care s-a abținut de la fructul suprem, pentru ca discipolul său să-l poată gusta primul. Inima lui era atât de vastă încât, atunci când a descoperit cel mai mare secret al creației, l-a dăruit altcuiva. Dar a numi asta sacrificiu ar însemna să înțelegem greșit inima unui adevărat maestru. Acest dar a fost o sursă de bucurie supremă pentru Lalaji.

De fapt, cea mai mare bucurie pe care o poate cunoaște un guru este

De fapt, cea mai mare bucurie pe care o poate cunoaște un guru este să-și vadă discipolul depășindu-l, să-l vadă pe cel iubit ridicându-se, să dea totul și să simtă doar împlinire în schimb.

să-și vadă discipolul depășindu-l, să-l vadă pe cel iubit ridicându-se, să dea totul și să simtă doar împlinire în schimb. O mamă nu face un sacrificiu când își hrănește copilul, nici un râu nu face un sacrificiu când se varsă în mare. Pentru Lalaji, faptul că i-a permis lui Babuji să devină primul om care a primit inițierea directă de la Ființa Supremă a fost atât o împlinire, cât și o sursă de fericire.

Aceasta este iubirea. Aceasta este calea. Aceasta este ceea ce sărbătorim la *Basant Panchami*.

Lalaji a spus odată despre era actuală: „Această perioadă nu se va repeta pentru o lungă perioadă de timp. Pentru acest moment special, se aplică proverbul: „Majnoon a făcut din pădure casa sa, dar eu mi-am transformat casa într-o pădure.” Legendarul iubit Majnoon a abandonat civilizația pentru a rătăci în sălbăticie, nebun de iubire. În contrast, Maestrul Lalaji și-a transformat propria casă cerească într-o sălbăticie a dorului... pentru discipolul său.

Lord Krishna a descris gradul de merit al lui Babuji ca fiind *Anuttara*, cea mai înaltă clasificare. El a spus: „Un astfel de merit se naște uneori destul de brusc, după ani, secole sau chiar milenii, și nu are egal. O astfel de persoană merituoasă se naște din porunca lui Dumnezeu. Tu ești exemplul acestui fapt.”

Când Lalaji și-a părăsit corpul fizic în 1931, Babuji a scris: „De fapt, Maestrul meu nu a murit, dar eu m-am simțit ca și mort”. Timp de ani de zile după aceea, jurnalul său a rămas în mare parte tăcut. Discipolul prolific care înregistrase atât de multe lucruri cât timp Lalaji era în viață a intrat într-o fază de inactivitate; ceva trebuia să germineze în acea întunecime.

Apoi, în 1944, comunicarea dintre ei a fost restabilită. Relația pe care moartea fizică părea să o fi încheiat nu făcuse decât să-și schimbe forma. Lalaji a continuat să îndrume, să transmită și să iubească. Legătura a transcens moartea, iubirea a transcens corpul, iar transmisia continuă.

De ce împărtășesc toate acestea în ziua de *Basant Panchami*? Pentru ca voi să înțelegeți la ce ați avut acces.

Când stați în meditație și simțiți acea mișcare blândă în inima voastră, atingeți același curent care curgea între Lalaji și Babuji. Când primiți transmisia, primiți darul recuperat pentru umanitate după ce a fost pierdut de nenumărate generații, iar când simțiți acea dorință inexplicabilă pentru ceva ce nu puteți numi, simțiți ecoul unei iubiri care a depășit chiar și iubirea Radhei.

Aceasta este moștenirea noastră, dreptul nostru din naștere. Este disponibilă pentru noi deoarece un copil s-a născut de *Basant Panchami* în 1873, care a devenit un Maestru, și deoarece un discipol l-a iubit pe acel maestru cu o iubire fără egal de la începutul creației.

Florile de primăvară înfloresc, lumea se reînnoiește, iar în inimile

celor care practică, aceeași reînnoire se întâmplă în liniște, zi după zi, pe măsură ce transmisia își continuă lucrarea.

În această zi de Basant Panchami, mă închin la picioarele lui Pujya Shri Lalaji Maharaj, Personalitatea Specială care a făcut toate acestea posibile. Și mă închin la picioarele lui Pujya Shri Babuji Maharaj, a cărui iubire a deschis o ușă care nu poate fi niciodată închisă.

Noi suntem moștenitorii acestui patrimoniu. Ce moștenire! Ce comoară ne-a fost încredințată! Acum ne revine nouă întrebarea: ce vom face cu această moștenire?

Să fim la înălțimea situației. Să-i facem mai fericiți, mai bucuroși pe părinții noștri spirituali. Să-i lăsăm să privească din Tărâmul de Lumină și să danseze de bucurie, văzându-ne uniți, văzându-ne că ne iubim și că ne respectăm unii pe alții și văzându-ne că trăim pentru ceea ce au trăit și ei.

Păstrarea și îmbogățirea acestei descendențe patrimoniale necesită să ne comportăm, să gândim și să acționăm în concordanță cu standardele lor. Fie ca armonia să domnească în fiecare familie atinsă de această cale. Fie ca armonia să domnească în fiecare centru unde se adună căutătorii. Fie ca micile diviziuni care se strecoară

Să fim la înălțimea situației. Să-i facem mai fericiți, mai bucuroși pe părinții noștri spirituali. Să-i lăsăm să privească din Tărâmul de Lumină și să danseze de bucurie, văzându-ne uniți, văzându-ne că ne iubim și că ne respectăm unii pe alții și văzându-ne că trăim pentru ceea ce au trăit și ei.

uneori în comunitățile spirituale să se dizolve în căldura soarelui de primăvară. Fie ca noi să ne amintim că suntem cu toții copii ai aceleiași descendente, cu toții beneficiari ai aceleiași transmisii, cu toții mergând spre aceeași destinație.

Dacă Lalaji a putut să renunțe la cea mai mare descoperire a sa pentru bucuria de a-și vedea discipolul înflorind și dacă Babuji a putut iubi cu o iubire care a depășit-o chiar și pe cea a Radhei, atunci cu siguranță putem întinde o mână de prietenie fraților și surorilor de lângă noi, să renunțăm la nemulțumirile minore și să devenim vase demne de ceea ce a fost turnat în noi.

Așadar, fie ca iubirea Maeștrilor noștri să vă atingă inima, fie ca transmisia să vă transforme ființa și fie ca voi să deveniți, în felul vostru, o mărturie vie a moștenirii lor.

Cu iubire și rugăciuni,

Kamlesh

Basant Panchami, 23 ianuarie 2026

*Mesaj cu ocazia celei de-a 153-a aniversări a nașterii lui
Pujya Shri Lalaji Maharaj
22, 23 și 24 ianuarie 2026, la Kanha Shanti Vanam*

Masterclasses with Daaji

You can start Heartfulness meditation at any time! Join Daaji for a three-part masterclass series, where he shares the benefits of the Heartfulness way and explains how to add Heartfulness relaxation, meditation, cleaning and prayer to your daily routine. All masterclasses are free of charge.

<https://heartfulness.org/global/masterclass/>

Heartfulness Practices

Discover Heartfulness practices-learn to relax, meditate, clean and pray.

<https://heartfulness.org/in-en/heartfulness-practices/>

heartfulness

purity | weaves destiny

